

Welkom en mededelingen namens de kerkenraad

Zingen: Liedboek Ps. 100:1 en 4

1. Juich Gode toe, bazuin en zing.
Treed nader tot gij Hem omringt,
gij aarde alom, zijn rijksdomein,
zult voor de Heer dienstvaardig zijn.

‘Juich Gode toe, bazuin en zing’

4. Want God is overstelpend goed,
die ons in vrede wonen doet.
Zijn goedheid is als morgendauw:
elk nieuw geslacht ervaart zijn trouw.

Stil gebed

Votum en Groet

Zingen: Liedboek Ps. 143:1 en 9

1. O Here, hoor naar mijn gebeden,
zie mij als smekeling tot U treden,
Verhoor mij, God, die trouw betoont,
die ieder richt naar recht en reden,
die boven ons als koning troont.

‘O Here, hoor naar mijn gebeden’

9. Gij zijt mijn God, sta mij terzijde,
mijn toevlucht als zij mij bestrijden.
Leer mij uw wil, reik mij uw hand.
Uw goede Geest zij mijn geleide;
voer mij in een geëffend land.

De Tien Geboden.

Zingen: Liedbundel 3: 1 - 4

1. Laat m' in U blijven, groeien, bloeien,
o Heiland, die de wijnstok zijt!
Uw kracht moet in mij overvloeien,
of 'k ben een wis verderf gewijd.
Doorstroom, beziel en zegen mij,
opdat ik waarlijk vruchtbaar zij.

‘Laat me in U blijven, groeien, bloeien’

2. Ik kan mijzelf geen wasdom geven:
niets kan ik zonder U, o Heer'.
In Uw gemeenschap kiemt er leven
en levensvolheid meer en meer.
Uw Geest zij in mij uitgestort;
de rank, die U ontvalt, verdort.

3. Neen, Heer', ik wil van U niet scheiden,
'k blijf d' Uw' altijd, blijf Gij de mijn!
Uw liefde moet alom mij leiden,
Uw leven moet mijn leven zijn,
Uw licht moet schijnen in mijn huis
bij kruis naar kracht, en kracht naar kruis.

4. Dan blijft mijn ziel voor U gewonnen,
dan wint mijn ziel door U in kracht!
Het werk, in need'righeid begonnen,
wordt dan in heerlijkheid volbracht!
Wat in de winds'len sliep, ontbot
en komt in 't licht en rijpt voor God.

Gebied om de opening van het Woord

Kindermoment

Zingen met Solid Kids: Liedboek 166b:1 en 5 ‘Jozef zoekt zijn grote broers’

1. Jozef zoekt zijn grote broers,
alle tien zijn ze jaloers,
op zijn jas en op zijn dromen,
als ze Jozef aan zien komen
wordt zijn mantel afgerukt.
Diep zit Jozef in de put.

5. God heeft alles omgekeerd,
Jozef wordt als vorst vereerd,
en het kwade valt in duigen
en de broers ze moeten buigen:
zo houdt God door Jozefs hand
’t volk van Israël in stand.

Schriftlezing: 1 Samuël 1:1-20

‘De gelofte van Hanna’

1 Er was een man uit Ramathaïm-Zofim, uit het bergland van Efraïm, en zijn naam was Elkana, een zoon van Jeroham, de zoon van Elihu, de zoon van Tochu, de zoon van Zuf, een Efrathiet. 2 En hij had twee vrouwen. De naam van de ene was Hanna en de naam van de andere Peninna. Nu had Peninna kinderen, maar Hanna had geen kinderen. 3 Deze man ging van jaar tot jaar zijn stad uit om zich in Silo voor de HEERE van de legermachten neer te buigen en offers te brengen. Daar waren de twee zonen van Eli, Hofni en Pinehas, priesters van de HEERE. 4 Wanneer de dag kwam dat Elkana een offer bracht, gaf hij delen *van het vlees* aan Peninna, zijn vrouw, en aan al haar zonen en haar dochters. 5 Maar aan Hanna gaf hij een speciaal deel, want hij had Hanna lief; maar de HEERE had haar baarmoeder toegesloten. 6 Haar tegenpartij treiterde haar telkens weer om haar kwaad te maken, omdat de HEERE haar baarmoeder toegesloten had. 7 En zo ging het jaar op jaar. Zo dikwijls als zij naar het huis van de HEERE ging, treiterde zij haar zo; dan hilde zij en at niet. 8 Elkana, haar man, zei dan tegen haar: Hanna, waarom huil je, waarom eet je niet, en waarom is je hart verdrietig? Ben ik je niet meer *waard* dan tien zonen?

9 Toen stond Hanna op, nadat men in Silo gegeten en gedronken had. Nu zat Eli, de priester, op een stoel bij een deurpost van de tempel van de HEERE. 10 Bitter van gemoed bad zij tot de HEERE en zij hilde erg. 11 Zij legde een gelofte af; zij zei: HEERE van de legermachten, wanneer U werkelijk de ellende van Uw dienares aanziet, aan mij denkt en Uw dienares niet vergeet, maar aan Uw dienares een mannelijke nakomeling geeft, dan zal ik die voor al de dagen van zijn leven aan de HEERE geven, en er zal geen scheermes op zijn hoofd komen. 12 En het gebeurde, toen zij lang bleef bidden voor het aangezicht van de HEERE, dat Eli op haar mond lette. 13 Want Hanna sprak in haar hart; alleen haar lippen bewogen, maar haar stem werd niet gehoord. Daarom hield Eli haar voor dronken. 14 En Eli zei tegen haar: Hoelang zult u zich nog dronken gedragen? Ontdoe u van uw wijn. 15 Maar Hanna antwoordde en zei: Nee, mijn heer, ik ben een diepbedroefde vrouw; ik heb geen wijn of sterkedrank gedronken, maar ik heb mijn ziel uitgestort voor het aangezicht van de HEERE. 16 Houd uw dienares toch niet voor een verdorven vrouw, want vanwege de veelheid van mijn gedachten en mijn verdriet heb ik tot nu toe gesproken. 17 Toen antwoordde Eli en zei: Ga in vrede, en de God van Israël zal u geven wat u van Hem gebeden hebt. 18 Zij zei: Laat uw dienares genade vinden in uw ogen. Vervolgens ging de vrouw haars weegs. Zij at *weer* en haar gezicht stond bij haar niet meer *als voorheen*.

19 Zij stonden 's morgens vroeg op, bogen zich neer voor het aangezicht van de HEERE, keerden terug en kwamen aan bij hun huis in Rama. Elkana had gemeenschap met zijn vrouw Hanna en de HEERE dacht aan haar.

‘Geboorte van Samuel’

20 Het gebeurde na verloop van dagen dat Hanna zwanger werd. Zij baarde een zoon en gaf hem de naam Samuel, (Samuel betekent: gehoord door God) want, zei ze, ik heb hem van de HEERE gebeden.

Zingen: Liedboek Ps. 126: 1, 2 en 3

1. Toen God de Heer uit 's vijands macht
Sions gevangenen wederbracht
en ons verlost uit nood en pijn,
scheen het een blijde droom te zijn.
Wij lachten, juichten, onze tongen
verhieven 's Heren naam en zongen.
Toen hieven zelfs de heidenen aan:
'De Heer heeft hun wat groots gedaan'.

3. Wat men hier nu met tranen zaait,
wordt eenmaal met gejuich gemaaid.
Wie 't zaad draagt dat hij zaaien zal,
gaat wenend voort en zaait het al.

'Toen God de Heer uit 's vijands...'

2. Gij hebt, o Heer, ons bijgestaan
en grote dingen ons gedaan.
Gij hebt uw stad opnieuw gesticht,
wij juichen in het morgenlicht.
Laat alle ballingen nu keren
en juichen in het huis des Heren.
Wend thans ons lot, maak ons verblijd
als steppen in de regentijd.

Maar bij het feest der eerstelingen
zal hij verheugd het oogstlied zingen.
Dan keert hij weer te goeder uur
en draagt zijn schoven in de schuur.

Verkondiging

Thema: *'Hanna: vol van de Heilige Geest'*

1 Samuël 1:14-15

Zingen: Liedbundel 17: 1 en 2:

1 Nooit kan 't geloof te veel verwachten,
des Heilands woorden zijn gewis.
't Faalt aardse vrienden vaak aan krachten,
maar nooit een vriend als Jezus is.
Wat zou ooit Zijne macht beperken?
't Heelal staat onder Zijn gebied!
En wat Zijn liefde wil bewerken,
ontzegt Hem Zijn vermogen niet.

'Nooit kan 't geloof te veel verwachten'

2 Die hoop moet al ons leed verzachten.
Komt, reisgenoten, 't hoofd omhoog!
Voor hen, die 't heil des Heeren wachten,
zijn bergen vlak en zeeën droog.
O zaligheid niet af te meten,
o vreugd, die alle smart verbant!
Daar is de vreemd'lingschap vergeten
en wij, wij zijn in 't vaderland!

Gebeden

Inzameling van de Gaven

Zingen Liedboek 425

'Vervuld van uw zegen.'

Vervuld van uw zegen gaan wij onze wegen
van hier, uit dit huis waar uw stem wordt gehoord,
in Christus verbonden, tezamen gezonden
op weg in een wereld die wacht op uw woord.
Om daar in genade uw woorden als zaden
te zaaien tot diep in het donkerste dal,
door liefde gedreven, om wie met ons leven
uw zegen te brengen die vrucht dragen zal.

Wegzending en Zegen

Amenlied

Collecte bij de uitgang